

на Ирода и на сѣдящы-тѣ съ него, рече царь-тѣ на момиче-то :
Искай ми каквото щещь, и ще ти дамъ.

23. И закль ѝ ся : Ще ти дамъ каквото ми поищещь, даже до половинѣ-тѣ отъ царство-то ми.

24. А тя излѣзе и рече на майкѣ си : Какво да поищѣ ? и тя рече : Главѣ-тѣ на Иоанна Кръстителя.

25. И той часъ влѣзѣ на бързо при царь-тѣ, та поиска и каза : Искамъ да ми дадешъ сега тутакси главѣ-тѣ на Иоанна Кръстителя на блюдо.

26. И царь-тѣ ако и да ся оскърби много, поради кльтвы-тѣ обаче и зарадъ сѣдящы-тѣ съ него, не рачи да отхвърли *прозбѣ-тѣ* ѝ.

27. И тутакси проводи царь-тѣ единъ орѣжжикъ, и заповѣда да донесѣтъ главѣ-тѣ му.

28. И той отиде та го посѣче въ тъмницѣ-тѣ, и донесе главѣ-тѣ му на блюдо, и даде ѣѣ на момиче-то ; и момиче-то ѣѣ даде на майкѣ си.

29. И като чухъ ученици-тѣ му, дойдохъ и дигнѣхъ трупъ-тѣ му, и положихъ го въ гробъ.

30. И събрахъ ся апостоли-тѣ при Исуса та му извѣстихъ всичко, и колкото направихъ и колкото поучихъ.

31. И рече имъ : Дойдѣте вы сами на странѣ въ пусто мѣсто, и починѣте си малко ; защото бѣхъ мнозина, които идяхъ и отивахъ, и нито да ядѣтъ имахъ врѣме .

32. И отивахъ въ пусто мѣсто съ ладїѣ-тѣ на странѣ.

33. И видѣ ги народъ-тѣ като отхождахъ и мнозина го познахъ ; и стекохъ ся тамъ пѣши отъ всички-тѣ градове, и пристигнѣхъ прѣди тѣхъ, и събрахъ ся при него.

34. И като излѣзе Исусъ видѣ много народъ, и смили ся за тѣхъ ; понеже бѣхъ като овцы, които нѣмахъ пастырь ; и наченъ да ги поучава много.

35. И понеже бѣше вече станъло късно, пристѣпихъ при него ученици-тѣ му, и казувахъ : Мѣсто-то е пусто, и късно е вече :